

200.000
ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ ΣΕΙΡΑ

ΚΛΑΣΙΚΟΙ
ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Σ. ΔΕΛΤΑ

Διασκευή: Μαρία Δασκαλάκη • Εικόνες: Μιχάλης Κυλάκος

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Στο βασίλειο των Μοιρολατρών ο βασιλιάς Συνετός βασίλευε για πολλές δεκαετίες με συνέση, όπως έλεγε και το όνομά του. Εξαιτίας του ο τόπος ευημερούσε και οι κάτοικοι ήταν ευχαριστημένοι. Είχαν τα σπίτια τους, τα κτήματά τους, τις δουλιές τους, μα και τις γιορτές και τις διασκεδάσεις τους. Κανείς δεν είχε να πει κακό λόγο για τον βασιλιά τους.

Τα χρόνια, όμως, πέρασαν κι ο Συνετός κατάλαβε πως η ζωή του έφτανε στο τέλος της. Έτσι, φώναξε τον νεαρό γιο του, τον Αστόχαστο, και του είπε:

— Γιε μου, εμένα οι μέρες μου τελειώνουν. Έφτασε η ώρα να αναλάβεις εσύ το κράτος μας. Κανόνισε, λοιπόν, να κόψεις τις διασκεδάσεις, να πάρεις για γυναίκα σου ένα άξιο κορίτσι και μαζί να κυβερνήσετε δίκαια τον τόπο μας. Αποδώ και πέρα, πρέπει να δεις τη ζωή σοβαρά.

Αφού ο Αστόχαστος συμφώνησε, έστειλαν τον αρχικαγκελάριό τους στο γειτονικό βασίλειο να ζητήσει τη βασιλοπούλα Παλάβω για γυναίκα του. Η χαρά στο βασίλειο των Μοιρολατρών ήταν μεγάλη και οι γιορτές για τον γάμο των δύο νέων κράτησαν κάμποσες μέρες. Λίγο καιρό μετά, ο βασιλιάς Συνετός Α΄ τους άφησε χρόνους κι έτσι ο Αστόχαστος τον διαδέχτηκε στον θρόνο.

Στην αρχή ήταν όλα καλά. Τα σεντούκια του γερο-Συνετού ξεχείλιζαν από χρυσά φλουριά, τα κάστρα ήταν όλα γερά και οι στρατιώτες που υπερασπίζονταν το βασίλειο αμέτρητοι. Το παλάτι ήταν χτισμένο ψηλά σε ένα κατάφυτο βουνό, οι πολίτες ζούσαν με άνεση και οι φαρδείς, καλοστρωμένοι δρόμοι ένωναν το βασίλειο των Μοιρολατρών με όλα τα γειτονικά βασίλεια.

Στον νέο βασιλιά άρεσε να στέκεται στον πιο ψηλό πύργο του παλατιού και να αγναντεύει. Όπου κι αν κοίταζε, έβλεπε απέραντα χωράφια γεμάτα καρπούς, ρεματιές με κελαρυστά νερά, λαγκάδια, περιποημένα, όμορφα σπίτια, βουνά, δάση και καταπράσινα λιβάδια. Οι αγελάδες βοσκούσαν μαζί με κοπάδια από πρόβατα και αρνιά και οι χωρικοί άρμεγαν τα ζώα και δούλευαν τη γη. Τα πάντα φαίνονταν να δουλεύουν σαν ένα καλοκουρδισμένο ρολόι.

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, χρόνια που άσπρισαν τα μαλλιά του Αστόχαστου και μάραναν την ομορφιά της Παλάβως. Μα κι ολόκληρο το βασίλειο των Μοιρολατρών είχε αλλάξει όψη. **Παντού επικρατούσε ερημιά.** Οι απέραντες πεδιάδες είχαν μείνει γυμνές κι ακαλλιέργητες. Μονάχα πέτρες είχαν απομείνει εκεί που κάποτε δέσποζαν τα περήφανα και απειλητικά κάστρα του βασιλιά Συνετού. Μονάχα παλιόσπιτα ετοιμόρροπα ξεφύτρωναν πού και πού στις άγονες εκτάσεις. **Οι δρόμοι ήταν παρατημένοι, χαμένοι κάτω από τα αγκάθια,** που ανεμπόδιστα απλώνονταν παντού. Μόνο τα πυκνά δάση έμεναν στη θέση τους, καλύπτοντας με το φουντωτό τους φύλλωμα έναν ολόκληρο κόσμο από κάτω τους: πεταλούδες, μέλισσες, αγριοφραουλιές, βατομουριές και καρπούς που έπεφταν ανεκμετάλλευτοι στο χώμα.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Σ. ΔΕΛΤΑ

Η σειρά *Κλασικοί θησαυροί* συλλέγει τα σημαντικότερα μυθιστορήματα της παγκόσμιας και της ελληνικής λογοτεχνίας και τα παρουσιάζει διασκευασμένα για παιδιά, ώστε να μην ξεχαστούν ποτέ!

Στο βασίλειο των Μοιρολατρών κυβερνούσε για πολλές δεκαετίες ο βασιλιάς Συνετός. Όταν παρέλαβε τον θρόνο ο γιος του, ο Αστόχαστος, σιγά σιγά τα πάντα ρήμαξαν, καθώς, ο ίδιος και η γυναίκα του η Παλάβω ενδιαφέρονταν μόνο για τους εαυτούς τους αντί να νοιάζονται για το καλό των κατοίκων του βασιλείου. Μέχρι και τα παιδιά του, ο Συνετός Β΄ και η Ειρηνούλα, έφυγαν επειδή δεν άντεχαν να ζουν έτσι και περιπλανήθηκαν ώσπου συνάντησαν τη κυρα-Φρόνηση και την κόρη της, τη Γνώση. Με τη βοήθειά τους ανέλαβαν να περισώσουν το βασίλειο και να αντιμετωπίσουν τον εχθρικό, γειτονικό στρατό που ετοιμαζόταν να τους επιτεθεί. Και κάπως έτσι, τα πράγματα στο ταλαίπωρο βασίλειο άρχισαν να αλλάζουν...

Το Παραμύθι χωρίς όνομα ήταν το τρίτο βιβλίο της Πηνελόπης Δέλτα. Γράφτηκε το 1910 και παραμένει επίκαιρο ως τις μέρες μας.

www.minoas.gr

